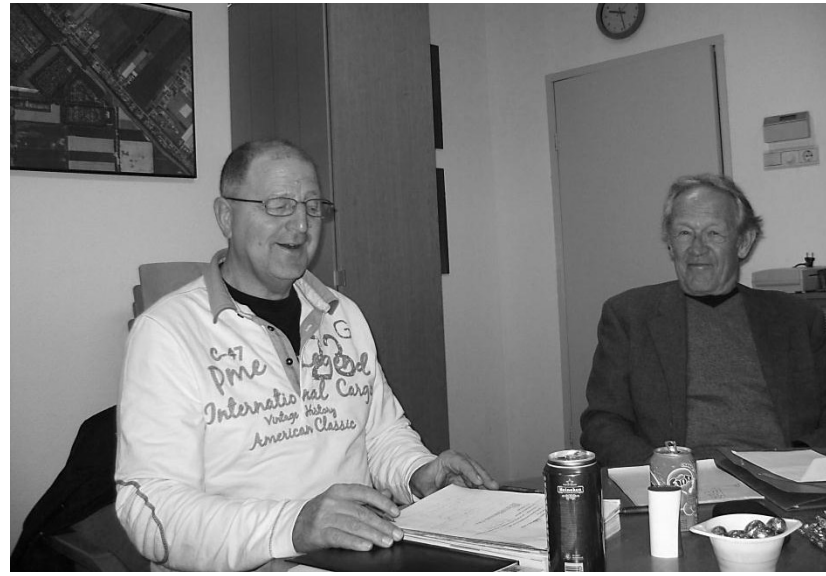

het bestuur in de jaren negentig, voorzitter en penningmeester in 2008

het bestuur in 2008, het bestuur in 2012

Tuin 192, de familie Davids

Beste tuin vrienden,

Hierbij een kleine greep uit de eerste jaren van het gebeuren op de tuin. Wij zijn verdreven van tuingroep VKW in Noord, toen wij in mei 1963 twee tuinen kregen toegewezen, een voor mijn moeder mevrouw Fennema en een voor onszelf, tuin 192 en 194. Ikzelf kon niet mee om een tuin uit te zoeken, ik had op 28 april mijn jongste dochter gekregen, daarom weet ik de datum nog zo goed.

In die zomer is mijn man begonnen met de bouw van het huisje.

Wij hebben heel veel gedaan met de kinderen: sporten, bloemencorso en feestavonden, tuinverlichting, kinderfeesten in het clubhuis met Klukkluk. Ook Joop van de Ende is geweest, daar heb ik helaas geen foto van.

Veel plezier gehad. Busreizen met alle kinderen naar diverse tuingroepen. Alle kinderen in het groen wit, dat waren de kleuren van de Eendracht.

Ook hadden we kaarten, elke avond wat te doen voor de kinderen, onder leiding van diverse mensen. De toneelgroep was ook heel leuk.

Bloemschikken met de kinderen was ook heel gezellig. En er is heel wat aan sport gedaan.

Ik hoop dat jullie hier wat aan hebben voor het 50-jarig jubileum. Groeten van E. Davids-Fennema, tuin 192

Tuin 28, de familie Croes

Herinneringen bij een foto...

En zo kregen we in 1963 een tuin toegewezen: no 28.

Een kaal stuk grond van 300 m² met daarop alle soorten onkruid die je kunt bedenken en vooral héél veel kweekgras en héél veel koolzaad, waar je zeker na het spitten nog een heel jaar 'plezier' van had. We waren al wel de tweede huurder. De vorige zag het zeker niet meer zo zitten. En nu dus maar spitten.... Er stond nog wel een soort hok, waarin je je gereedschap in op kon bergen. Dat was toch mooi meegenomen.

Op een dag kregen we visite van een nicht met man en kind van een jaar of 5/6. Het begon plots hevig te regenen, dus wij met z'n allen, 4 volwassenen en 3 kinderen in dat hokje. Het pastte net, als haringen in een ton. Toen zag klein neefje zijn kans schoon, glipte naar buiten, draaide de sleutel om die nog buiten in het slot stak, en riep triomfantelijk 'en ik heb de sleutel weggegooid'. We hebben er een aardig tijdje doorgebracht voor na veel smeken en overhalen we weer bevrijd werden.

Intussen moest er een ontwerp gemaakt worden voor een tuinhuis. Alles volgens de toen geldende strenge bouwvoorschriften, waarin de oppervlakte, bouwhoogte en dakvorm waren vastgelegd, en zelfs ook de kleur was bepaald: Per sloot afwisselend, aan beide kanten óf donkerrood, óf groen, dak rood!. Ons huisje werd groen!

Na ontvangst van de goedgekeurde tekening kon met de bouw van het huisje worden begonnen. Een hele klus. Maak je een betonvloer of een houten vloer op een stenen (betonbanden) rand? Hoe krijg je al dat materiaal op je tuin? In die tijd waren er nog niet zo heel veel mensen met een auto, dus je moest wel mensen vinden met een auto om het een en ander vervoerd te krijgen. (Toen ging ik altijd vanuit Amsterdam West met de solex naar de tuin. In de winter met een lange leren jas, zoon of dochter achterop, benen in de fietstas.) Ook waren er wel mensen die een oude bouwkeet opkochten en die dan op maat maakten.

En zo was een ieder bezig er wat moois van te maken.

Een lastig karwei was de septic-tank. Een betonnen gevaarte dat met de hand naar de tuin gerold moest worden en ingegraven. Gelukkig konden we hulp krijgen van de heer Philips, die hierin gespecialiseerd was.

Er moest dan een gat van wel twee meter diep gegraven worden, stond natuurlijk vol water, dus bij het erin kieperen van de tank was het de kunst niet drijfnat te worden.

In die tijd hadden heel veel mensen nog echt een groentetuin. Dat was ook het oorspronkelijke idee van de Volkstuin. Dus volop groente kweken. Boontjes en rabarber ..., klein kasje.. Maar na 14 dagen vakantie bleek dan wel dat alles was opgegeten door de konijnen. Het wipte er van de konijnen, die renden daar in 10-tallen in het rond en waren al sinds lange tijd gewend daar te wonen. Ook was er de eerste jaren nog een dam over de sloot van de buitensingel, daar waar de grens is met Tuinpark Tigeno, naar het weiland toe. Het is een keer voorgekomen dat er een koe op de singel stond, verdwaald. De boer is gebeld en het heeft heel veel voeten in de aarde gehad om het dier weer weg te krijgen. Na een jaar of zes konden we de hoektuin op nummer 23 overnemen van meneer Vinkenoog, een neef van Simon Vinkenoog. Daar hebben we nog jaren met heel veel plezier getuinierd, maar dit keer zonder groente.

H.W. Croes, tuin 28, later tuin 23

De heer Croes, tuin 23: zo gebruik je de zeis.

VOORWOORD

Het lijkt me simpel en ja te zeggen op de vraag: "Wilt U een voorwoord voor ons jubileumprogramma schrijven?" Maar nu ik er voor zit, kom ik er vooral achter wat deze vijf jaar in mijn gedachte, dat ik aanvankelijk weet, maar er hoe te beginnen.

Vijf jaar al! En nog steeds zie ik een kind die de stropdoek als "laken" in gebruik heeft. En ik ook nog, te denken, dat ik alleen schijnt bij een jaarverjaardag te zijn.

Vijf jaar al! Hebben we reden tot fierheid en blijdschap?

Ja, heel heel veel. De velen die ons steunen bij de ontbouw van onze taakgroep, hebben een prachtige stuk werk verricht. En we hebben een beste plekje ook. Al valt er in de beste familie wel eens wat voor.

De jeugd klikt niet meer. Deze organisaties met plezier en enthousiasme ook was deze feestelijkheden in het clubhuis, die hiervoor de geschikte costurage verleent.

Maar zijn grote op de en we verwachten dat deze niet dat ook zijn.

En we rekenen er vast op, dat later er zijn beste beentje voorzet.

Op de feestavonden rekenen we op U. Alle feestelijkheden vallen in het oekend.

FEESTPROGRAMMA

ter gelegenheid van het eerste lustrum van de Taalgroep Zuidrecht

1962/1967

ingeschikt bij de Vvd van Tolksindens te Amsterdam

Lustrum

Indien U het programma heeft doorgelezen, zult U wel beseffen dat vele van niet te noemen voorwerpen in handen liggen van onze werkers voor het jaugboek. Daarbij kunnen wij U nog verzoeken dat het ook deze werkers even als een attentie het aandacht deden in ook het lustrum-programma te voorzien, dat wij hierin geolagd zijn getoelge dit lustrum.

Over het programma kunnen wij nog zeggen dat wij hopen dat het naar de smaak is. Wij hopen U dat ook bij de vele waarmaken mogen ontvangen, hetzij op de dans- of klaverjansavond, of bij een concert, of zelfs als deelnemer op de leden-vergadering. Wij wensen U veel plezier.

Daar bij het afsluiten van dit programma enkele concerten nog geven, vaste vorm hebben getrogen, wester wij de contractie hiervan verlichten dat wijziging van het programma niet mogelijk is.

Mensen het lustrum,
 W. Swilling, secretaris

Uit het feestprogramma van het Eerste Lustrum, 1967

